

دعای مجیر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سُبْحَانَكَ يَا اللَّهُ تَعَالَى يَا رَحْمَنُ اجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

دُعایِ مُجیر

این دعا در بین دعاها از جایگاه بلندی برخوردار است و از حضرت رسول صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ روایت شده و دعایی است که جبرئیل برای آن حضرت هنگامی که در مقام ابراهیم مشغول نماز بودند آورد و کفعمی در «بَلَدُ الْأَمِينِ» و «مَصْبَاح» این دعا را ذکر نموده و در حاشیه آن به فضیلت آن اشاره کرده، از جمله اینکه هر که این دعا را در «ایام الیض» [روزهای سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم] ماه رمضان بخواند گنااهش آمرزیده می‌شود، هرچند به عدد دانه‌های باران و برگهای

دُعایِ مُبِیر

درختان و ریگهای بیابان باشد. و خواندن آن برای شفای بیمار و ادای دین و بی‌نیازی و توانگری و رفع غم و اندوه سودمند است. و دعا این است:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام خدا که رحمتش بسیار و مهربانی‌اش همیشگی است

سُبْحَانَكَ يَا اللَّهُ، تَعَالَيْتَ يَا رَحْمَنُ، أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ؛

منزهی تو ای خدا، بلندمرتبه هستی ای بخشنده، ما را از آتش پناه ده ای پناه‌دهنده،

سُبْحَانَكَ يَا رَحِيمُ، تَعَالَيْتَ يَا كَرِيمُ، أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ؛

منزهی تو ای مهربان، بلندمرتبه هستی ای کریم، ما را از آتش پناه ده ای پناه‌دهنده،

سُبْحَانَكَ يَا مَلِكُ، تَعَالَيْتَ يَا مَالِكُ، أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ؛

منزهی تو ای فرمانروا، بلندمرتبه هستی ای مالک، ما را از آتش پناه ده ای پناه‌دهنده،

سُبْحَانَكَ يَا قُدُّوسُ، تَعَالَيْتَ يَا سَلَامُ، أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ؛

منزهی تو ای بری از هر عیب، بلندمرتبه هستی ای سلام، ما را از آتش پناه ده ای پناه‌دهنده،

سُبْحَانَكَ يَا مُؤْمِنُ، تَعَالَيْتَ يَا مُهَيِّمُنُ، أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ؛

منزهی تو ای ایمن‌بخش، بلندمرتبه هستی ای چیره بر هستی، ما را از آتش پناه ده ای پناه‌دهنده،

سُبْحَانَكَ يَا عَزِيزُ، تَعَالَيْتَ يَا جَبَّارُ، أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ؛

منزهی تو ای عزتمند، بلندمرتبه هستی ای جبار، ما را از آتش پناه ده ای پناه‌دهنده،

سُبْحَانَكَ يَا مُتَكَبِّرُ، تَعَالَيْتَ يَا مُتَجَبِّرُ، أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ؛

منزهی تو ای بزرگ‌منش، بلندمرتبه هستی ای بزرگ‌منش، ما را از آتش پناه ده ای پناه‌دهنده،

سُبْحَانَكَ يَا خَالِقُ، تَعَالَيْتَ يَا بَارِئُ، أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ؛

منزهی تو ای آفریننده، بلندمرتبه هستی ای آفرینشگر، ما را از آتش پناه ده ای پناه‌دهنده،

سُبْحَانَكَ يَا مُصَوِّرُ، تَعَالَيْتَ يَا مُقَدِّرُ، أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ؛

منزهی تو ای صورت‌آفرین، بلندمرتبه هستی ای تقدیرکننده، ما را از آتش پناه ده ای پناه‌دهنده،

دُعایِ مُبَسِّر

سُبْحَانَكَ يَا هَادِي ، تَعَالَيْتَ يَا بَاقِي ، أَجْرِنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ ؛

منزهی تو ای راهنما، بلندمرتبه هستی ای ماندگار، ما را از آتش پناه ده ای پناه‌دهنده،

سُبْحَانَكَ يَا وَهَّابُ ، تَعَالَيْتَ يَا تَوَّابُ ، أَجْرِنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ ؛

منزهی تو ای بخشایشگر، بلندمرتبه هستی ای بسیار توبه‌پذیر، ما را از آتش پناه ده ای پناه‌دهنده،

سُبْحَانَكَ يَا فَتَّاحُ ، تَعَالَيْتَ يَا مُرْتَّاحُ ، أَجْرِنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ ؛

منزهی تو ای گشایشگر، بلندمرتبه هستی ای خستگی‌ناپذیر، ما را از آتش پناه ده ای پناه‌دهنده،

سُبْحَانَكَ يَا سَيِّدِي ، تَعَالَيْتَ يَا مَوْلَايَ ، أَجْرِنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ ؛

منزهی تو ای سرورم، بلندمرتبه هستی ای مولایم، ما را از آتش پناه ده ای پناه‌دهنده،

سُبْحَانَكَ يَا قَرِيبُ ، تَعَالَيْتَ يَا رَقِيبُ ، أَجْرِنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ ؛

منزهی تو ای نزدیک، بلندمرتبه هستی ای نگاهبان، ما را از آتش پناه ده ای پناه‌دهنده،

سُبْحَانَكَ يَا مُبْدِيُّ ، تَعَالَيْتَ يَا مُعِيدُ ، أَجْرِنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ ؛

منزهی تو ای پدیدآورنده، بلندمرتبه هستی ای بازگرداننده، ما را از آتش پناه ده ای پناه‌دهنده،

سُبْحَانَكَ يَا حَمِيدُ ، تَعَالَيْتَ يَا مُجِيدُ ، أَجْرِنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ ؛

منزهی تو ای ستوده، بلندمرتبه هستی ای دارای عظمت، ما را از آتش پناه ده ای پناه‌دهنده،

سُبْحَانَكَ يَا قَدِيمُ ، تَعَالَيْتَ يَا عَظِيمُ ، أَجْرِنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ ؛

منزهی تو ای دیرینه، بلندمرتبه هستی ای بزرگ، ما را از آتش پناه ده ای پناه‌دهنده،

سُبْحَانَكَ يَا غَفُورُ ، تَعَالَيْتَ يَا شَكُورُ ، أَجْرِنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ ؛

منزهی تو ای آمرزگار، بلندمرتبه هستی ای ستایش‌پذیر، ما را از آتش پناه ده ای پناه‌دهنده،

سُبْحَانَكَ يَا شَاهِدُ ، تَعَالَيْتَ يَا شَهِيدُ ، أَجْرِنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ ؛

منزهی تو ای گواه، بلندمرتبه هستی ای حاضر، ما را از آتش پناه ده ای پناه‌دهنده،

سُبْحَانَكَ يَا حَنَّانُ ، تَعَالَيْتَ يَا مَنَّانُ ، أَجْرِنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ ؛

منزهی تو ای مهربان، بلندمرتبه هستی ای منت‌گذار، ما را از آتش پناه ده ای پناه‌دهنده،

سُبْحَانَكَ يَا بَاعِثُ ، تَعَالَيْتَ يَا وَاوِرِثُ ، أَجْرِنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ ؛

منزهی تو ای برانگیزنده، بلندمرتبه هستی ای میراث‌بر، ما را از آتش پناه ده ای پناه‌دهنده،

سُبْحَانَكَ يَا مُحْيِي ، تَعَالَيْتَ يَا مُمِيتُ ، أَجْرِنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ ؛

منزهی تو ای زندگی‌بخش، بلندمرتبه هستی ای میراننده، ما را از آتش پناه ده ای پناه‌دهنده،

دُعای مُبیر

سُبْحَانَكَ يَا شَفِيقُ، تَعَالَيْتَ يَا رَفِيقُ، أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ؛

منزهی تو ای مهربان، بلندمرتبه هستی ای همراه، ما را از آتش پناه ده ای پناه‌دهنده،

سُبْحَانَكَ يَا أُنِيسُ، تَعَالَيْتَ يَا مَوْئِسُ، أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ؛

منزهی تو ای همدم، بلندمرتبه هستی ای مونس، ما را از آتش پناه ده ای پناه‌دهنده،

سُبْحَانَكَ يَا جَلِيلُ، تَعَالَيْتَ يَا جَمِيلُ، أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ؛

منزهی تو ای بزرگ منزلت، بلندمرتبه هستی ای زیبا، ما را از آتش پناه ده ای پناه‌دهنده،

سُبْحَانَكَ يَا خَبِيرُ، تَعَالَيْتَ يَا بَصِيرُ، أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ؛

منزهی تو ای آگاه، بلندمرتبه هستی ای بینا، ما را از آتش پناه ده ای پناه‌دهنده،

سُبْحَانَكَ يَا حَفِيٌّ، تَعَالَيْتَ يَا مَلِيٌّ، أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ؛

منزهی تو ای عطابخش، بلندمرتبه هستی ای امان‌ده، ما را از آتش پناه ده ای پناه‌دهنده،

سُبْحَانَكَ يَا مَعْبُودُ، تَعَالَيْتَ يَا مَوْجُودُ، أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ؛

منزهی تو ای معبود، بلندمرتبه هستی ای موجود، ما را از آتش پناه ده ای پناه‌دهنده،

سُبْحَانَكَ يَا غَفَّارُ، تَعَالَيْتَ يَا قَهَّارُ، أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ؛

منزهی تو ای بسیار آمرزنده، بلندمرتبه هستی ای ستوده، ما را از آتش پناه ده ای پناه‌دهنده،

سُبْحَانَكَ يَا مَذْكُورُ، تَعَالَيْتَ يَا مَشْكُورُ، أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ؛

منزهی تو ای یاد شده، بلندمرتبه هستی ای سپاس شده، ما را از آتش پناه ده ای پناه‌دهنده،

سُبْحَانَكَ يَا جَوَادُ، تَعَالَيْتَ يَا مَعَاذُ، أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ؛

منزهی تو ای بخشنده، بلندمرتبه هستی ای پناهگاه، ما را از آتش پناه ده ای پناه‌دهنده،

سُبْحَانَكَ يَا جَمَالُ، تَعَالَيْتَ يَا جَلالُ، أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ؛

منزهی تو ای زیبا، بلندمرتبه هستی ای باشکوه، ما را از آتش پناه ده ای پناه‌دهنده،

سُبْحَانَكَ يَا سَابِقُ، تَعَالَيْتَ يَا رَازِقُ، أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ؛

منزهی تو ای پیش از همه، بلندمرتبه هستی ای روزی‌دهنده، ما را از آتش پناه ده ای پناه‌دهنده،

سُبْحَانَكَ يَا صَادِقُ، تَعَالَيْتَ يَا فَالِقُ، أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ؛

منزهی تو ای راستگو، بلندمرتبه هستی ای شکافنده، ما را از آتش پناه ده ای پناه‌دهنده،

سُبْحَانَكَ يَا سَمِيعُ، تَعَالَيْتَ يَا سَرِيعُ، أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ؛

منزهی تو ای شنوا، بلندمرتبه هستی ای سریع، ما را از آتش پناه ده ای پناه‌دهنده،

دُعایِ مُبِیر

سُبْحَانَكَ يَا رَفِيعُ، تَعَالَيْتَ يَا بَدِيعُ، أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ؛

منزهی تو ای بلند پایه، بلندمرتبه هستی ای نوآفرین، ما را از آتش پناه ده ای پناه‌دهنده،

سُبْحَانَكَ يَا فَعَّالُ، تَعَالَيْتَ يَا مُتَعَالَى، أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ؛

منزهی تو ای همواره در کار، بلندمرتبه هستی ای والاتر، ما را از آتش پناه ده ای پناه‌دهنده،

سُبْحَانَكَ يَا قَاضِي، تَعَالَيْتَ يَا رَاضِي، أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ؛

منزهی تو ای قضاوت کننده، بلندمرتبه هستی ای خشنود، ما را از آتش پناه ده ای پناه‌دهنده،

سُبْحَانَكَ يَا قَاهِرُ، تَعَالَيْتَ يَا طَاهِرُ، أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ؛

منزهی تو ای چیره، بلندمرتبه هستی ای پاک، ما را از آتش پناه ده ای پناه‌دهنده،

سُبْحَانَكَ يَا عَالِمُ، تَعَالَيْتَ يَا حَاكِمُ، أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ؛

منزهی تو ای دانا، بلندمرتبه هستی ای حکمران، ما را از آتش پناه ده ای پناه‌دهنده،

سُبْحَانَكَ يَا دَائِمُ، تَعَالَيْتَ يَا قَائِمُ، أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ؛

منزهی تو ای پاینده، بلندمرتبه هستی ای پایدار، ما را از آتش پناه ده ای پناه‌دهنده،

سُبْحَانَكَ يَا عَاصِمُ، تَعَالَيْتَ يَا قَاسِمُ، أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ؛

منزهی تو ای نگهدارنده، بلندمرتبه هستی ای پخش کننده، ما را از آتش پناه ده ای پناه‌دهنده،

سُبْحَانَكَ يَا غَنِيٌّ، تَعَالَيْتَ يَا مُغْنِيٌّ، أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ؛

منزهی تو ای بی نیاز، بلندمرتبه هستی ای بی نیاز کننده، ما را از آتش پناه ده ای پناه‌دهنده،

سُبْحَانَكَ يَا وَفِيٌّ، تَعَالَيْتَ يَا قَوِيٌّ، أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ؛

منزهی تو ای باوفا، بلندمرتبه هستی ای توانا، ما را از آتش پناه ده ای پناه‌دهنده،

سُبْحَانَكَ يَا كَافِيٌّ، تَعَالَيْتَ يَا شَافِيٌّ، أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ؛

منزهی تو ای کفایت کننده، بلندمرتبه هستی ای شفافبخش، ما را از آتش پناه ده ای پناه‌دهنده،

سُبْحَانَكَ يَا مُقَدِّمُ، تَعَالَيْتَ يَا مُؤَخِّرُ، أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ؛

منزهی تو ای پیش‌انداز، بلندمرتبه هستی ای پس‌انداز، ما را از آتش پناه ده ای پناه‌دهنده،

سُبْحَانَكَ يَا أَوَّلُ، تَعَالَيْتَ يَا آخِرُ، أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ؛

منزهی تو ای آغاز، بلندمرتبه هستی ای انجام، ما را از آتش پناه ده ای پناه‌دهنده،

سُبْحَانَكَ يَا ظَاهِرُ، تَعَالَيْتَ يَا بَاطِنُ، أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ؛

منزهی تو ای آشکار، بلندمرتبه هستی ای نهان، ما را از آتش پناه ده ای پناه‌دهنده،

دُعایِ مُجِیر

سُبْحَانَكَ يَا رَجَاءُ، تَعَالَيْتَ يَا مُرْتَجَى، أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ؛

منزهی تو ای امید، بلندمرتبه هستی ای امیدبخش، ما را از آتش پناه ده ای پناه‌دهنده،

سُبْحَانَكَ يَا ذَا الْمَنِّ، تَعَالَيْتَ يَا ذَا الطُّوْلِ، أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ؛

منزهی تو ای عطابخش، بلندمرتبه هستی ای همواره بخشایشگر، ما را از آتش پناه ده ای پناه‌دهنده،

سُبْحَانَكَ يَا حَيُّ، تَعَالَيْتَ يَا قَيُّوْمُ، أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ؛

منزهی تو ای زنده، بلندمرتبه هستی ای به خود پاینده، ما را از آتش پناه ده ای پناه‌دهنده،

سُبْحَانَكَ يَا وَاحِدُ، تَعَالَيْتَ يَا أَحَدُ، أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ؛

منزهی تو ای یگانه، بلندمرتبه هستی ای یکتا، ما را از آتش پناه ده ای پناه‌دهنده،

سُبْحَانَكَ يَا سَيِّدُ، تَعَالَيْتَ يَا صَمَدُ، أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ؛

منزهی تو ای سرور، بلندمرتبه هستی ای مقصود همه، ما را از آتش پناه ده ای پناه‌دهنده،

سُبْحَانَكَ يَا قَدِيرُ، تَعَالَيْتَ يَا كَبِيرُ، أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ؛

منزهی تو ای توانا، بلندمرتبه هستی ای بزرگ، ما را از آتش پناه ده ای پناه‌دهنده،

سُبْحَانَكَ يَا وَالِي، تَعَالَيْتَ يَا مُتَعَالِي (عَالِي)، أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ؛

منزهی تو ای ولایت مدار، بلندمرتبه هستی ای بلند پایه، ما را از آتش پناه ده ای پناه‌دهنده،

سُبْحَانَكَ يَا عَلِيُّ، تَعَالَيْتَ يَا أَعْلَى، أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ؛

منزهی تو ای والا، بلندمرتبه هستی ای والاتر، ما را از آتش پناه ده ای پناه‌دهنده،

سُبْحَانَكَ يَا وَلِيُّ، تَعَالَيْتَ يَا مَوْلَى، أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ؛

منزهی تو ای سرپرست، بلندمرتبه هستی ای مولا، ما را از آتش پناه ده ای پناه‌دهنده،

سُبْحَانَكَ يَا ذَارِيُّ، تَعَالَيْتَ يَا بَارِيُّ، أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ؛

منزهی تو ای پدیدآور، بلندمرتبه هستی ای آفرینشگر، ما را از آتش پناه ده ای پناه‌دهنده،

سُبْحَانَكَ يَا خَافِضُ، تَعَالَيْتَ يَا رَافِعُ، أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ؛

منزهی تو ای فرودآور، بلندمرتبه هستی ای فرازبر، ما را از آتش پناه ده ای پناه‌دهنده،

سُبْحَانَكَ يَا مُقْسِطُ، تَعَالَيْتَ يَا جَامِعُ، أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ؛

منزهی تو ای دادگر، بلندمرتبه هستی ای گردآور، ما را از آتش پناه ده ای پناه‌دهنده،

سُبْحَانَكَ يَا مُعِزُّ، تَعَالَيْتَ يَا مُذِلُّ، أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ؛

منزهی تو ای عزت‌بخش، بلندمرتبه هستی ای خوارساز، ما را از آتش پناه ده ای پناه‌دهنده،

دُعایِ مُجِیْر

سُبْحَانَكَ يَا حَافِظُ، تَعَالَيْتَ يَا حَفِیْظُ، أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِیْرُ؛

منزهی تو ای نگاهبان، بلندمرتبه هستی ای نگاهبان، ما را از آتش پناه ده ای پناه‌دهنده،

سُبْحَانَكَ يَا قَادِرُ، تَعَالَيْتَ يَا مُقْتَدِرُ، أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِیْرُ؛

منزهی تو ای توانا، بلندمرتبه هستی ای توانمند، ما را از آتش پناه ده ای پناه‌دهنده،

سُبْحَانَكَ يَا عَلِیْمُ، تَعَالَيْتَ يَا حَلِیْمُ، أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِیْرُ؛

منزهی تو ای دانا، بلندمرتبه هستی ای بردبار، ما را از آتش پناه ده ای پناه‌دهنده،

سُبْحَانَكَ يَا حَاكِمُ، تَعَالَيْتَ يَا حَاكِمُ، أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِیْرُ؛

منزهی تو ای داور، بلندمرتبه هستی ای فرزانه، ما را از آتش پناه ده ای پناه‌دهنده،

سُبْحَانَكَ يَا مُعْطَى، تَعَالَيْتَ يَا مَانِعُ، أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِیْرُ؛

منزهی تو ای عطابخش، بلندمرتبه هستی ای بازدار، ما را از آتش پناه ده ای پناه‌دهنده،

سُبْحَانَكَ يَا ضَارُّ، تَعَالَيْتَ يَا نَافِعُ، أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِیْرُ؛

منزهی تو ای زیان‌رسان، بلندمرتبه هستی ای سودبخش، ما را از آتش پناه ده ای پناه‌دهنده،

سُبْحَانَكَ يَا مُجِیْبُ، تَعَالَيْتَ يَا حَسِیْبُ، أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِیْرُ؛

منزهی تو ای اجابت‌کننده، بلندمرتبه هستی ای حسابرس، ما را از آتش پناه ده ای پناه‌دهنده،

سُبْحَانَكَ يَا عَادِلُ، تَعَالَيْتَ يَا فَاصِلُ، أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِیْرُ؛

منزهی تو ای دادگر، بلندمرتبه هستی ای جدایی‌انداز، ما را از آتش پناه ده ای پناه‌دهنده،

سُبْحَانَكَ يَا لَطِیْفُ، تَعَالَيْتَ يَا شَرِیْفُ، أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِیْرُ؛

منزهی تو ای مهربان، بلندمرتبه هستی ای شریف، ما را از آتش پناه ده ای پناه‌دهنده،

سُبْحَانَكَ يَا رَبُّ، تَعَالَيْتَ يَا حَقُّ، أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِیْرُ؛

منزهی تو ای پروردگار، بلندمرتبه هستی ای حقیقت‌پایدار، ما را از آتش پناه ده ای پناه‌دهنده،

سُبْحَانَكَ يَا مَاجِدُ، تَعَالَيْتَ يَا وَاحِدُ، أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِیْرُ؛

منزهی تو ای پرشکوه، بلندمرتبه هستی ای یگانه، ما را از آتش پناه ده ای پناه‌دهنده،

سُبْحَانَكَ يَا عَفُوُّ، تَعَالَيْتَ يَا مُنْتَقِمُ، أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِیْرُ؛

منزهی تو ای درگذرنده، بلندمرتبه هستی ای انتقام‌گیرنده، ما را از آتش پناه ده ای پناه‌دهنده،

سُبْحَانَكَ يَا وَاسِعُ، تَعَالَيْتَ يَا مُوَسِّعُ، أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِیْرُ؛

منزهی تو ای بسیار عطابخش، بلندمرتبه هستی ای عطاگستر، ما را از آتش پناه ده ای پناه‌دهنده،

دُعای مُبَسِّر

سُبْحَانَكَ يَا رَوْفُ، تَعَالَيْتَ يَا عَطُوفُ، أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ؛

منزهی تو ای پر مهر، بلندمرتبه هستی ای نوازشگر، ما را از آتش پناه ده ای پناه‌دهنده،

سُبْحَانَكَ يَا فَرْدُ، تَعَالَيْتَ يَا وَتْرُ، أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ؛

منزهی تو ای یگانه، بلندمرتبه هستی ای بی‌همتا، ما را از آتش پناه ده ای پناه‌دهنده،

سُبْحَانَكَ يَا مُقِيتُ، تَعَالَيْتَ يَا مُحِيطُ، أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ؛

منزهی تو ای روزی‌بخش، بلندمرتبه هستی ای فراگیر، ما را از آتش پناه ده ای پناه‌دهنده،

سُبْحَانَكَ يَا وَكِيلُ، تَعَالَيْتَ يَا عَدْلُ، أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ؛

منزهی تو ای وکیل، بلندمرتبه هستی ای عدالت محض، ما را از آتش پناه ده ای پناه‌دهنده،

سُبْحَانَكَ يَا مُبِينُ، تَعَالَيْتَ يَا مَتِينُ، أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ؛

منزهی تو ای آشکار، بلندمرتبه هستی ای استوار، ما را از آتش پناه ده ای پناه‌دهنده،

سُبْحَانَكَ يَا بَرُّ، تَعَالَيْتَ يَا وَدُودُ، أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ؛

منزهی تو ای نیکو، بلندمرتبه هستی ای مهرورز، ما را از آتش پناه ده ای پناه‌دهنده،

سُبْحَانَكَ يَا رَشِيدُ، تَعَالَيْتَ يَا مُرْشِدُ، أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ؛

منزهی تو ای راهنما، بلندمرتبه هستی ای راهبر، ما را از آتش پناه ده ای پناه‌دهنده،

سُبْحَانَكَ يَا نُورُ، تَعَالَيْتَ يَا مُنَوِّرُ، أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ؛

منزهی تو ای روشنایی، بلندمرتبه هستی ای روشنی‌بخش، ما را از آتش پناه ده ای پناه‌دهنده،

سُبْحَانَكَ يَا نَصِيرُ، تَعَالَيْتَ يَا نَاصِرُ، أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ؛

منزهی تو ای یاری رسان، بلندمرتبه هستی ای یاور، ما را از آتش پناه ده ای پناه‌دهنده،

سُبْحَانَكَ يَا صَبُورُ، تَعَالَيْتَ يَا صَابِرُ، أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ؛

منزهی تو ای بردبار، بلندمرتبه هستی ای شکیبا، ما را از آتش پناه ده ای پناه‌دهنده،

سُبْحَانَكَ يَا مُحْصِي، تَعَالَيْتَ يَا مُنْشِئُ، أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ؛

منزهی تو ای شمارشگر، بلندمرتبه هستی ای آفرینشگر، ما را از آتش پناه ده ای پناه‌دهنده،

سُبْحَانَكَ يَا سُبْحَانَ، تَعَالَيْتَ يَا دَيَّانُ، أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ؛

منزهی تو ای پاک و منزّه، بلندمرتبه هستی ای جزا‌دهنده، ما را از آتش پناه ده ای پناه‌دهنده،

سُبْحَانَكَ يَا مُغِيثُ، تَعَالَيْتَ يَا غِيَاثُ، أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ؛

منزهی تو ای فریادرس، بلندمرتبه هستی ای پناه، ما را از آتش پناه ده ای پناه‌دهنده،

دُعایِ عَدیدَه

سُبْحَانَكَ يَا فَاطِرُ، تَعَالَيْتَ يَا حَاضِرُ، أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ؛

منزهی تو ای آفریننده، بلندمرتبه هستی ای حاضر، ما را از آتش پناه ده ای پناه‌دهنده،

سُبْحَانَكَ يَا ذَا الْعِزِّ وَالْجَمَالِ، تَبَارَكَتَ يَا ذَا الْجَبْرُوتِ وَالْمَجَالِ؛

منزهی تو ای صاحب شکوه و زیبایی، بلندمرتبه هستی ای دارای جبروت و جلال،

سُبْحَانَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ؛ سُبْحَانَكَ؛ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ؛

منزهی تو، معبودی جز تو نیست، منزهی تو، همانا من از ستمکاران بودم،

فَاسْتَجِبْنَا لَهُ، وَنَجِّنَاهُ مِنَ الْغَمِّ، وَكَذَلِكَ نُبَجِّ الْمُؤْمِنِينَ؛

پس دعایش را اجابت کردیم و او را از اندوه رهانیدیم و اینچنین اهل ایمان را رهایی بخشیم،

وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى [سَيِّدِنَا] مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ

و درود خدا بر آقای ما محمد و خاندان او همه و سپاس خدا را پروردگار

الْعَالَمِينَ، وَحَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ

جهانیان و خدا ما را بس است و چه نیکو و کیلی است، و جنبش و نیرویی نیست،

إِلَّا بِاللَّهِ، الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ.

جز به عنایت خدای والای بزرگ.